

CONTROL EFICAÇ DE LA CARPOCAPSA EN PERES I POMES. Estratègies i productes

Donada la problemàtica particularment complexa que representa la **Carpocapsa** (*Cydia pomonella*) i la variabilitat de situacions (intensitat dels atacs, fenòmens de resistència, dimensió i aïllament de la parcel·la, ...), creiem interessant resumir unes quantes indicacions per a aconseguir el **màxim d'eficàcia** a l'hora d'escollir els productes per a efectuar-ne el control.

En aquests moments ens trobem en l'**època de màxim vol de la primera generació, inici de la posta i, ben aviat, aparició de les primeres larves i penetracions en els fruits**. Aquelles plantacions que varen registrar danys en la passada campanya i ara tenen nivells de captures alts, han d'ésser especialment escrupuloses a l'hora de decidir les estratègies i els productes a utilitzar en cada moment.

En general, la bibliografia i les informacions que sobre aquesta plaga s'han anat publicant en tots els països del nostre entorn, classifiquen els **productes en quatre grups**:

- **BIOINSECTICIDES**: Azadaractina, Bacillus thuringiensis i Granulovirus.
- **BIOLÒGICS** : Difusors de feromones per a provocar la CONFUSIÓ SEXUAL.
- **INSECTICIDES CONVENCIONALS**: metil-azinfos, fosmet, fosalone, clorpirifos, carbaril, piretroïds, ...
- **INSECTICIDES BIORRACIONALS**, que actuen com a reguladors (fenoxocarb, tebufenocida, ...) o inhibidors del creixement dels insectes (diflubenzuró, flufenoxuró, hexaflumuró, teflubenzuró, ...).

Els **Bioinsecticides** cal, de moment, mantenir-los com a alternativa en un programa

d'aplicacions en parcel·les de baixa infestació; la seva eficàcia és relativa i molt supeditada a condicions externes; per tant, no són bones solucions per a problemes greus, sinó que cal considerar-los útils en l'aspecte de mantenir un cert control sense crear fenòmens de resistència.

La **Confusió sexual**, que ja es comença a practicar en les nostres plantacions, pot representar un bon mitjà alternatiu; però encara té un cost alt i no substitueix del tot els tractaments amb productes químics. En el cas de parcel·les o zones amb nivells alts de Carpo-capsa, representa una ajuda, però no pot ésser la base de control.

Els **Insecticides convencionals**, organofosforats o piretroïds, són encara i de llarg els més usats. Malgrat l'existència d'algun fenomen de resistència, resulten eficaços, però la revisió de substàncies actives que fa la Unió Europea en limitarà força la disponibilitat; alguns, com l'acefat i el metil-paratió es prohibiran en dates properes.

Els **Reguladors i inhibidors**, representen una altra alternativa interessant i, convenientment situada en el programa de tractaments de cada finca, força eficaç. Cal apuntar aquí que malgrat que tots actuen com a ovicides i larvicides inhibidors de la quitina, se'n poden formar dos subgrups:

- ◆ benzoil-urees, com el **NOMOLT**.
- ◆ acyl-urees, com el **CASCADE**.

Aquest darrer, a base de **flufenoxuron**, és clarament diferent de tots els altres "urons", de manera que en la majoria de reglamentacions (vegeu, per exemple, les del S.P.V. a França o les dels Servicios Fitosanitarios de la Emilia-Romagna), el posicionen clarament com més eficaç i persistent que els altres inhibidors, a més de la seva acció acaricida, que també resulta interessant en moltes ocasions.

L'estratègia a seguir per a obtenir un bon control de Carpocapsa, passa doncs, entre altres aspectes, pel de fer un **ús convenient dels productes i sistemes disponibles**, alternant-los i complementant-los, i buscant, segons el moment, les millors possibilitats de cadascun.

Algunes consideracions sobre LA FERTILITZACIÓ DELS FRUITERS

Sabem que la **fertilització** és un dels **aspectes importants de la gestió de les plantacions de fruiters**. Al mateix nivell que el manteniment d'un bon estat sanitari, que una esporga adequada, o una estratègia de reg adaptada a les circumstàncies climàtiques i edàfiques.

També coneixem (encara que no sempre ho tenim ben present) que l'**eficiència de l'adobat** depèn no només de les quantitats i l'època d'aplicació del fertilitzant, sinó també de l'estat sanitari de la plantació, de disposar d'un sòl ben estructurat i d'aconseguir un desenvolupament radicular satisfactori, a més de mantenir unes òptimes condicions hídriques, que permetin el treball de les arrels i el correcte transport dels nutrients a les diferents parts de l'arbre: fruits, fulles, borrons, ...

Una altra qüestió que cal considerar és el fet de que en conreus permanents, com els fruiters, **l'objectiu de la fertilització s'ha de plantejar a mig o llarg termini**: es tracta, en definitiva, de mantenir la capacitat del sòl de subministrar els nutrients "a la demanda" de l'arbre, en la quantitat i variabilitat estacional requerides.

EI PLA D'ADOBAT

A l'hora de fer un **pla d'adobat** que resulti correcte i "afinat", cal que tinguem en compte les anteriors reflexions, però donades les actuals exigències de viabilitat econòmica i de respecte a les condicions de sostenibilitat del territori, ens l'haurem de plantejar des d'un grup de **factores agrònomicas que ens cal conèixer**:

- les propietats físiques i químiques del terreny de la plantació, per a la qual cosa el millor element d'informació són les anàlisis de sòls.

- els recursos nutricionals disponibles en el terreny, averiguables també a partir de les anàlisis periòdiques corresponents.
- les necessitats del conreu: extraccions i exportacions realitzades per l'espècie de fruiter que cultivem. Cal distingir aquí els dos conceptes:
 - **extracció** és la quantitat de nutrient que va del terreny a l'arbre
 - **exportació** és la quantitat de nutrient que resulta necessari per al creixement del fruit.

Per exemple, segons les dades del Laboratori d'Anàlisi i Fertilitat dels sòls (LAF), una tonelada de fruita fresca conté (és a dir, *exporta*) uns 0,5 kg de nitrogen, mentre que l'**extracció** necessària per a produir aquesta mateixa tona de fruita (comptant-hi el creixement vegetatiu de l'arbre) pot rondar al voltant dels 1,5 – 2,5 kg de nitrògen, en funció del volum de collita i del major o menor equilibri i vigor de cada plantació en concret.

- les diferents fases evolutives dels fruiters i, per tant, l'adequació temporal de la disponibilitat dels nutrients: nitrogen sobretot en l'època del màxim creixement vegetatiu, fòsfor i potassa durant tota la campanya.
- i, finalment, uns fertilitzants adequats, dels quals cal conèixer alguna cosa més que la seva composició en NPK o la seva formulació (sòlids granulats, suspensions líquides, cristallins solubles, etc.). Convé saber en quina forma contenen el nitrògen (ureic, nítric o amoniacal), el grau de solubilitat del fòsfor, etc.

En relació a aquest darrer factor, us hem d'anunciar que, recentment hem arribat a un acord per a **distribuir una gamma de fertilitzants líquids ben acreditats i prestigiosos**: són els **NITROFOSKA FLUID**, dels quals existeixen diverses formulacions adaptades a cada necessitat de fertirrigació.

Quedem a la vostra disposició per a donar-vos la informació que creieu necessària sobre aquest nou apartat del nostre catàleg, i volem que valoreu aquest fet com una mostra més de l'objectiu d'**Agro Mòdol**, ja manifestat en altres ocasions, d'**oferir un servei integral de gestió dels conreus i de consecució de productes de qualitat**.